

Muistelun aika

Maija Kaukonen

Vuosi vierähti SATELIN Helsingin edustajana ja syksyllä tuli yllätystieto puheenjohtajuudesta. Nyt on sopiva aika kirjoittaa erikoistuvan palsta. Valmistuminen häämöttää keväällä ja voi haikeana muistella menneitä vuosia.

SATEL perustettiin erikoistumisaikanani. Se on luultavasti parasta mitä anestesiologiaan ja tehohoittoon erikoistuvat lääkärit ovat saaneet aikaiseksi. Nyt meillä on yhteinen foorumi, jossa voimme yhdessä ajaa etujamme, vaihtaa kuulumisia erikoistumiseen liittyvistä kysymyksistä, saada tarvitsemaamme koulutusta ja siinä sivussa nähdä muita yliopistopaikkakuntia. Vuosien varrella on paljon keskustelua herättänyt erikoistumiseen liittyvien palveluiden hyväksyminen. Oma erikoistumisaikanani on tullut voimaan uusi asetus erikoislääkäritutkinnosta. Uudenkin asetuksen mukaisen koulutusohjelman sisältöä on jo ainakin kolme kertaa uusittu. Lisensiaattitutkinnostani on tähän päivään mennessä ollut valittavana neljä erisisältöistä koulutusohjelmaa, joissa on hieman erilaiset vaatimukset. Kieli keskellä suuta on täytyntä tähdätä erikoistumisilmoittautumisensa tiedekuntaan sopivana päivämääränä, jotta suoritettavat palvelut täsmäyvät valtiollisen senhetkisen työvoimapolitiittisen tarpeen kanssa. Lisämaustetta tähän sekamietelissä on tuonut alan professorien mahdollisuus hyväksyä ja hylätä palveluja. Keskusteluissa erikoistuvien kesken on käynyt ilmi vaihtelua yliopistosta toiseen, yliopiston sisällä ja kunkin koulutusohjelman sisällä. Tasapuolisuus tässä asiassa ei liene toteutunut parhaalla mahdollisella tavalla.

Erikoistumisesta jäi käteen tukku tietotaitoa, jota hyödyntää jatkossa. Nyt sitten pitäisi osata kaikki... Kandiainena ihmettelin kuinka taitavia ja kaiken osaavia yläkurssilaiset ja valmiit lääkärit olivat. Eräs vastavalmistunut lupasi, että publiikissa se tapahtuu: tieto laskeutuu taivaalta päällesi ja sitten osaat kaiken. Taisin eksyä väärään publiikkiin. Lisensiaattitodistus kädessä se tiedon ja taidon epätäydellisyys tuntui vielä konkreettisemmalta. Erikoistu-

maan ryhtyminen tuntui hyvältä keinolta hallita tiedon tulvaa, voi keskittyä vain yhteen erikoisalaan ja pysyä sen kehityksessä mukana. Erikoisalan valinta olikin sitten toinen juttu. Nämä gynekologian reuna- ja palvelut ovat venähtäneet aika pitkiksi ja luulen, että lopulliset paperit saan kuitenkin anestesiologian ja tehohoidon alalta. Laskeutuukohan taivaalta tietoa saadessani erikoislääkärin paperit?

Kun aloittaa erikoistumisen suoraan yliopistosairaalaan, jää cortexille pysyviä muistijälkiä seniorin ilmeestä kun kerrot ensimmäisenä työpäivänäsi, ettei osaa pistää spinaalia, nukuttaa, intuboida tai oikeastaan mitään muutakaan perusasiaa. Tipan laittamisen hallitsin, mutta sen mainitseminen ei tuntunut tärkeältä. Vuosien edetessä kasvoivat taidot ja itseluottamus. Seniorillekin piti laittaa kamppoihin: nenäintubaatio yli 6.5 putkella tuntui pahalta. Niinpä en siihen suostunut, potilaskin oli nainen ja mielestäni aika pieni. Vaan... kesken toimenpiteen putki luiskahti pois paikaltaan koska pituus ei riittänyt nenästä trakeaan. Ja samainen ylläkäri tuli kiltisti apuun reintuboiimaan potilasta... eikä motkottanut yhtään. Sittemmin ovat isommatkin intubaatioputket luiskahaneet nenästä läpi hienoisella pyörytysliikkeellä. Tietynlainen nöyryyden oppiminen on ollut tärkeää. Täydellisenä ihmisenä ja erityisesti täydellisenä anestesia- ja erikoislääkärinä on ollut harmittavaa tunnustaa, että ei vielä osaa kaikkea, eikä luultavasti tulevaisuudessa ole jokaasianerikoisasiantuntijajasaaja.

Erikoistumisajan taakse jättäminen tuntuu haikealta, joten olemme päättäneet perustaa SATELIN yhteyteen täysin epävirallisen SATELIN seniorikillan. Siihen pääsee jäseneksi, jollei valmistuttuaan ymmärrä lopettaa SATELIN tilaisuuksissa rampaamista. SATELIN kevään koulutus- ja tilaisuus on Tampereella 31.3.–1.4.2005. Tässä lehdessä on vielä tarkempi mainos tilaisuudesta. Hyvää kevättä □

Maija Kaukonen, SATEL pj